

A budapesti szállodások, vendéglősök és kocszmárosok ipartársulatának

ÉRTESITŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítőt“ a társulat tagjai díjfizetés nélkül kapják.

MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Szerkeszti: Poppel Miklós ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IV. kerület, Ferenc József-rakpart 16. szám.

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

H I R D E T É S E K

a társulatnál: IV. ker., Ferenc József-rakpart 16. szám alatt vétetnek fel

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	40 korona
Fél oldal	20 „
Negyed oldal	12 „
Nyolcad oldal	7 „

A vendéglők zárórája.

A napilapok hirt adtak a székesfőváros hatóságának a vendéglők zárórájára vonatkozó újabb rendelkezéséről s e hírek nyomán kartársaink körében kételyek támadtak a záróra tekintetében. Minden kétely eloszlatása végett közöljük, hogy a vendéglők a szabályrendelet, illetőleg most már a szabályrendelet módosítását képező közgyűlési határozat értelmében április 1-től szeptember 30-ig terjedő időközben reggeli 5 órától éjjelután 1 óráig, október hó 1-től március hó 31-ig terjedő időközben pedig reggeli 6 órától éjjelutáni 1 óráig tarthatók nyitva.

Iparkihágások.

Száll a panasz szájról-szajra, hogy a kávéosok az új szabályrendelet ellenére is folytatják a vendéglősöket nagymértékben károsító visszaéléseket, az által, hogy üzletükben a vendéglőipar körébe tartozó ételeket szolgáltatnak ki és korlátlan italmérést folytatnak, szóval szorosán a vendéglőipar fogalma alá tartozó üzletet gyakorolnak.

Ma már mindenki előtt nyílt titok a kávéosok törvényellenes és szabálysértő eljárása. Általánosan ismeretes, hogy rendszeres és leplezetlen iparkihágást és jövedéki kihágást követnek el, midőn a kávéházban szakácskészítményű ételeket árúsítanak és nyílt edényekben mérik a szeszes italokat.

Mindezzel szemben sajtóságos és érthetetlen a vendéglősök magatartása. Nem tudjuk minek tekinteni, alszerénység-e, vagy valóban bátortalanság részünkről, hogy nem akarnak, vagy nem mernek a romlásukat előkészítő áramlattal határozottan, nyíltan szembeszállni, hanem megelégszenek az örökös panaszkodással; az pedig nem ér semmit, mert ha nincs konkrét panasz, ha nincs meg nem cáfolható bizonyítékokkal támogatott egyenes feljelentés, akkor a hatóságoktól kért megtorló eljárás is mindenkor eredmény nélkül marad.

Többször is útmutatással szolgáltunk már arra nézve, miként kell a kihágás elkövetőit leleplezni, miként lehet ellenük elégséges bizonyítékokat szerezni abból a célból, hogy annak alapján ipartársulatunk teljes erővel felléphessen ellenük és megvédhesse iparunk érdekeit.

Sajnos! a jó tanácsnak nem volt semmi hatása. Kartársaink teljesen az ipartársulatra támaszkodnak a legparányibb részletkérdésekben is; az ipartársulattól várják a lehetetlent is, mikor azt kívánják, hogy ne csak a vádhatóságot képviselje, hanem a szükséges bizonyítékokat is maga szerezzé meg.

Be kellene látni kartársainknak, hogy ipartársulatunknak a visszaélések felkutatása igazán nem áll módjában és a bizonyítékok beszerzéséhez egyáltalán nem rendelkezik a kellő segédeszközökkel. Különb is mit ér az, ha az ipartársulat egy-két esetet kipuhatól; száz, meg száz másik eset pedig megtorlás nélkül marad.

≡ Meghívó ≡

a „Budapesti szállodások, vendéglősök és kocszmárosok ipartársulata“ által 1910. évi március hó 9-én (szerdán)
:: a „Vigadó“ összes termeiben rendezendő ::

JÓTÉKONYCÉLU BÁLRA

Bálanya: François Lajosné úrnő.

Díszelnökök:

Dr. Bárczy István
székesfővárosi polgármester

Gundel János
ipartársulati elnök

Francois Lajos
gyáros.

Tiszteletbeli elnökök:

Glück Frigyes
Malosik Antal

Müller Antal
Palkovics Ede

Glück E. János
Pelzmann Ferenc

Rendező-bizottsági elnök:

Petanovits József

Alelnökök:

Bokros Károly és Kommer Ferenc

Pénztárnok:

Wilburger Károly

A tiszta jövedelem 10%-a a szállodások, vendéglősök, pincérek stb. országos nyugdíjintézete javára, 10%-a a vendéglősök és pincérek menedékház-alapja javára, a többi a budapesti vendéglős-szakiskola és az ingyenes munkaközvetítő fentartására fordítatik.

JEGYEK a meghívó előmutatása mellett válthatók: az ipartársulati irodában (IV. kerület, Ferenc József-rakpart 16. szám); Wilburger Károly pénztárnok úrnál (VII. kerület, Óvoda-utca 51. szám); továbbá minden szállodában, vendéglőben, valamint este a pénztárnál.

Zenekar: a cs. és kir. 6-ik gyalogezred zenekara.

Pénzküldemények Petanovits József úr címére intézendők („METROPOLE“ szálloda).

Felülfizetéseket a jótékony-célra közönnettel fogadunk és: hírlapilag nyugtázzunk.:

KEZDETE ESTE 9 ÓRAKOR.

Személyjegy 6 K, családjegy (1 úr és 3 hölgy) 10 K

Ujból felhívjuk tehát kartársainkat, hogy egyöntetű elhatározással fogjanak végre hozzá az iparunkat romboló baj üldözéséhez és kiirtásához. Félre az állszeméremmel, kiméletlenül kell fellépni! Törvény és szabály a mi részünkön van, csak a vétkeseket kell előállítani.

Utbaigazításul már korábban ismertettük a fogadó (szálloda), vendéglő, kávéház és kimérő iparok gyakorlásáról szóló 1907. évi 802. kgy. sz. törvényhatósági szabályrendeletnek ide vágó pontjait, mindamelllett ismételten közöljük azokat, így mindenki tökéletes tájékozódást szerezhet jogainkról és sérelmeinkről.

Az idézett szabályrendelet 32 ik szakaszában a következő rendelkezések foglaltatnak: „kávéházakban csakis a következő étel- és italmeműek szolgáltatathatók ki és pedig: kávé, tea, csája, csokoládé, tej, aludttej, tejfél, tejszín, jegeskávé, fagylalt, limonádé, gazeuse, szörp, szikviz, ásványviz, továbbá az elősorolt cikkekkel fogyasztani szokott sütemények, végre gyümölcs, sajt, vaj, tojás és az ebből készült ételek, hideg és meleg hentes áruk (sonka, felvágott, kolbászok) valamint az italmérési engedélyben felsorolt szeszes italok.“

A szabályrendelet tehát tételesen felsorolja azokat az ételeket, melyek a kávéházban kiszolgáltathatók. A rendelkezés ellen vétőkre nézve a 38-ik szakasz következőleg intézkedik:

Jelen szabályrendeletben foglalt tilalmak és rendelkezések megszegése kihágást képez és a mennyiben a cselekmény, vagy mulasztás az 1879. XL. t.-c. vagy az 1884. XVII. t.-c. határozományaiba ütközik, ezen törvényekben megszabott büntetéssel, különben pedig jelen szabályrendelet alapján 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.“

Vagyis: ha a kávésnak nincs vendéglőipar gyakorlására jogosító engedélye és ezen ipart mégis gyakorolja az által, hogy a szabályrendeletben felsorolt ételeken kívül még a vendéglő szakmába vágó szakácskészítményeket is felszolgál, ez esetben az 1884. évi XVII. t.-c. 158. §-ába ütköző kihágást követ el és az idézett törvény alapján 200-tól 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

A székesfőváros tanácsa annak idején a szabályrendelet életbeléptetése alkalmával kiadott 42001/909. I. sz. rendeletében kommentárral kísérte a szabályrendelet kihirdetését, melyből idézzük a következő nagyfontosságú részletet:

„Ez alkalomból felhívja a figyelmet különösen arra, hogy az új szabályrendelet 32. §-a névszerint felsorolja azokat az étel- és italmeműeket, a melyek a kávéházakban kiszolgáltathatók. A szabályrendeletnek ez az intézkedése módot nyújt a vendéglősök részéről ismételten panasz tárgyává tett azon visszaéléseknek a megakadályozására, hogy egyes kávéházakban, vendéglői iparengedély nélkül, a vendéglői ipar keretébe tartozó szakácskészítményeket is szolgáltatnak ki s a mely visszaélések részben talán azért voltak lehetségesek, mivel a régebbi szabályrendelet a kávéházakban kiszolgáltatható ételneműekre nézve egészen világos rendelkezést, illetve konkrét felsorolást nem tartalmazott. Miután az új szabályrendelet ezt a hiányt pótolja, felhívja most már a tanács a ker. előljáróságokat, hogy az időnként megejtendő vizsgálat útján, vagy más uton tudomásukra jutott visszaélés esetén az iparkihágási eljárást indítsák meg. A fővárosi m. kir. államrendőrség főkapitányi hivatalát pedig megkeresi a tanács az iránt, hogy amennyiben a kávéházaknak rendészeti szempontból való ellenőrzése közben a jelzett természetű iparkihágásról szerez tudomást, az esetet az illetékes ker. előljáróságoknál jelentse fel. Végül a budapesti kávé-ipartársulat elnökségének a figyelmét hívja fel a tanács arra, hogy az ipartársulat tagjai érdekében kívánatosnak látszanék, hogy az ipartársulat figyelmeztesse tagjait arra, hogy a szabályrendelet 32. §-ában felsoroltakon kívül más, a vendéglői ipar keretébe tartozó ételneműeket ki ne szolgáltatassanak, mivel ellenkező esetben iparkihágást követnek el, a mit a hatóságok jövőben szigorubbán fognak ellenőrizni és büntetni.“

A közlötték szerint minden lehetőség meg van arra nézve, hogy a tisztesség minden határát túllépő károsítóink ellen megtorlást keressünk. Ne sajnálják tehát kartársaink a fáradságot, keressék fel, vagy kerestessék fel a kihágás fész-

keit és szerezzenek ellenük a kihágási bíróság előtt is megálló bizonyítékokat és szolgáltatassák azokat ipartársulatunk rendelkezésére. Az ipartársulat nem fog kitérni a pörösködés elől, ellenkezőleg minden rendelkezésére bocsátott fegyvert fel fog használni jogaink bitorlói ellen.

De mindenekelőtt adatokat és bizonyítékokat kérünk tisztelt kartársak!

Az ipartársulat addig is újból előterjesztést intéz a székesfőváros hatóságához és kérni fogja a szabályrendelet szigorú végrehajtását, hogy a szabályrendelet ne csak írott malaszt legyen.

Ipartársulati ügyek.

Jegyzőkönyv, felvétel a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata“ és a „Budapesti pincéregyesület“ békéltető bizottságának 1910. évi január hó 21-én, pénteken délután 5 órakor, az ipartársulat hivatalos helyiségében (IV. ker., Ferenc József-rakpart 16. sz. a.) dr. László Jenő pincéregyesületi ügyész vezetése mellett tartott békéltető tárgyalásról.

A békéltető bizottság tagjai:

Fludorovits István és Szabó Imre az ipartársulat részéről;

Gyáki Mihály és Libik János a pincéregyesület részéről;

I. Tárgyaltattak a budapesti pincéregyesületnek Váradi József vendéglős ellen emelt következő panaszai:

1. Váradi az üzletében alkalmazott fiúk béréből, törési károkért büntetéképpen többszörös levonásokat eszközöl;

2. a fiukat éjféltől 2 óráig 1/2-3-ig az üzletben tartja, miáltal túllépi a törvényben megengedett munkaidőt;

3. a személyzet élelmezésére nem fordít elég gondot;

4. a személyzettel rosszul bánik.

A jelenlévő Váradi József mindezen panaszokra nézve következőleg nyilatkozik:

a törés által okozott kárt mintegy két-három hónap óta tényleg levonja a fiúk béréből, de erre a fiúk kényszerítették azáltal, hogy rendkívül sok kárt okoztak a töréssel;

a fiúk munkaidejének beosztása az üzletvezetőre van bízva, s így e tekintetben nem tud felvilágosítást adni, de kijelenti, hogy minden esetre intézkedni fog a törvényes munkaidő betartása iránt;

az élelmezés miatt a személyzet részéről soha nem hallott panaszt, mert akkor azonnal segített volna a bajon. Különben is kijelenti, hogy a személyzet rendes étkezésben részesül, amennyiben minden nap délben levest, húst, főzeléket és tésztát, azonkívül vasárnap még sültet is kap ebédre, minélfogva panaszra nem lehet oka;

azt, hogy ő személyzetével rosszul bánt, tagadja és bizonyítékul felemlíti, hogy ha a panasz igaz volna, akkor nem volnának nála az alkalmazottak egy két év óta.

Azután Váradi József alkalmazottai közül Koszteczi Győző, Horvát Ferenc és Gold Károly kihallgatása megtörtént, a békéltető bizottság megállapítja, hogy Váradi üzletében törési kár címén túlzott levonások történtek, minélfogva kimondja, hogy a vigyázatlanságból okozott kárért is legfeljebb egy koronát lehet hetenként levonni, és elfogadja a pincéregyesület kiküldötteinek azon kijelentését, hogy az egyesület a fiúk megintése útján gondoskodni fog arról, hogy ezentúl a törési kár a legcsekélyebb mértékben fog előfordulni.

A fiúk munkaidejének rendezésére nézve elfogadja Váradi azon kijelentését, hogy gondoskodni fog a törvényes munkaidő betartásáról.

Megállapítja, továbbá, hogy a személyzetnek az élelmezésről szóló panasz csupán a reggeli gulyáshúsra vonatkozik, minélfogva elfogadja Váradinak azon kijelentését, hogy ezen panasz alapját is elfogja oszlatni.

A rossz bánásmódra vonatkozó panaszra nézve megállapítja a bizottság, hogy a panasz csupán egy konkrét esetről szól, s így nem általánosítható.

Kmft.

A magyar nő hivatása az iparpártolás terén.

A „Magyar ipar“ múlt évi 51-ik számában közölte Malomszegi Elek Pálné fenti című felolvasását, mely oly méretű általános érdeklődésre talált, hogy az országos iparpártoló szövetség még külön lenyomatban is kiadta.

Természetes dolog, hogy minden ipari szaktényezőnek kötelessége a tanulságos felolvasás szövegét terjeszteni, mert bár nem mulattató, nem szórakoztató, mint a közkeletű modern felolvasások, de annál érdekesebb azok részére, akik a magyar ipar fellendítésével komolyan foglalkoznak. Mi is közöljük tehát a felolvasásnak azt a részét, mely kitanít bennünket a magyar ipar pártolására.

„Míg a többi nemzet számban és vagyonban gyarapodik, addig Magyarországon a munkahiány, a nyomor, a kivándorlás nő napról-napra; míg más államokban a fejlődő ipar a nőnek mindinkább nyújt alkalmat kenyérkeresetre, addig nálunk a leánykereskedelem élénkül.

Közünyünket, gyengeségünket, ingatag voltunkat kiaknázza az idegen. A helyett, hogy saját termékeink védelmével hozzájárulnánk az ország iparának fejlődéséhez, s ezzel nemzetünk vagyonsodásához és kulturájának emeléséhez évről-évre több és több idegen árucikk hódít teret hazánkban.

Behozatalunk évről-évre nagyobbodik. Külkereskedelmi statisztikánk (a statisztika szótól ne tessék megijedni; nem fogok statisztikai táblázatokat recitálni; csupán 1—2 számot kívánok okulás céljából felemlíteni) mondom, külkereskedelmi statisztikánk elszomorító képét nyújtja eddigi iparpártolási mozgalmaink meddőségének.

Ezerhatszáz millió felüli összeget fizetünk évenként idegen árukért. Ez összeg legnagyobb része — 1907-ben 1101 millió korona — gyártmányokra, egyéni szükséglet tárgyát képező cikkekre esett.

Az egész behozatali értéknek körülbelül egyharmada: 548 millió, textilárakra esett. Álljunk csak meg a textiliparnál, mint minden ország iparának legjelentősebb ágánál.

Míg más országokban a textilipar, úgy az üzemek száma, mint az azokban foglalkoztatott munkások száma folytán minden más gyáripárt messze felülmúl, addig a hazai textilipar a textilárakban való fogyasztásnak csupán egyötödét képes fedezni és csak 32.000 munkást foglalkoztatni. De miért? Hiszen a gyapotot épúgy kell importálni a többi európai országoknak is, mint nekünk, — gyapjunkt, kenderünk és lenünk pedig több és jobb van, mint akármelyik más országnak. Miért nem dolgozzuk fel itthon gyapjunkt, kenderünket és lenünket?

Mert minden iparpártolási mozgalom dacára mindenben csak a külföldi a jó. Ha Kossuth Lajos Iparvédegylete legalább olyan fokú textiliparra támaszkodhatott volna, mint a mai hazai textilipar, mely pedig, mint mondtam, csak egyötödét fedezte a hazai szükségletnek, mennyivel nagyobb eredményeket ért volna el! Néhány év alatt telvirágozott volna textiliparunk, a mi bennünket, magyar nőket, már abból az okból is közelebről érint, mert a textilipar igen sok nő munkást foglalkoztat. Az akkori társadalom kész volt áldozatokra és Kossuth jelszava után indulva: „ha finom szövete nem volt, itthon készült daróruhában járt“. Ma már ilyen áldozatokra nincsen szükség. Senkitől sem kívánja egyetlen iparpártoló-mozgalom sem, hogy daróruhában járjon. Dehogy is! Ellenben, igenis még inkább, mint akkor, érvényesíthető Kossuth ama mondása, hogy: „a mit nekünk a honi ipar nyújthat, azt idegentől venni hazánk elleni bűn.“

Igy például magyar szövöttáruink ma már kiállják a versenyt bármely angol, német, vagy osztrák áruval, — mégis, ha nem angol a posztó — vagy legalább nem állítják az osztrák gyártmányú posztóról, hogy angol — a magyar közönség fitymálva mellőzi a posztót, az idegen áru kedvéért. A győri, zsolnai és gácsi posztónak Londonban jó hírneve van, — csak itthon, csak a magyar szabók kénytelenek „londoni“ és „morva“ címen Magyarországon vevőt keresni a magyar terméknek.

A magyar siffon, a magyar lenáru kiállta már a tűzpróbát réges-régen. Mégis csak úgy venné a magyar közönség, ha „rumburgi“ vagy „Schroll“ elnevezés alatt kínálják neki.

De így vagyunk nemcsak a textilárakkal, hanem a nő birodalmának: a háztartásnak keretébe vágó más iparcikkkel is. Gyufáért, gyertyáért, keményítőért, illatszerekért, pipere-cikkekért, pezsgőért, cagnaéért milliókkal áldozunk a külföldi államoknak. Szapanokért csak Ausztriának 8,600 000 koronát fizetünk évente; pedig a magyar szappan kiállja a versenyt az osztrákkal. Prágai sonkáért 3 millió koronát küldünk ki, pedig a kassai, a trencsényi jobb a prágainál.

Temérdek ásványvizünk dacára — melyekről magyar és külföldi orvos-professzorok elismerték, hogy többnyire pótolják a külföldi ismert ásványvizet, sok közülök jobb is a külföldinél — körülbelül 2 millió korona értékű ásványvizet hozunk be.

Nagy üveggyáraink vannak és mégis üvegárukért csak Ausztriának 16 milliót juttatunk évente.

Thék Endre és sok más elsőrendű bútorgyárunk, még asztalosunk bútorával meg nem elégedve, 22 milliónyi értékű bútort hozunk be csak Ausztriából.

Az üzleteinkben kapható legtöbb fazék és egyéb konyhadény, porcellánáru, evőeszköz nagyjából osztrák áru.

Debreceni és pozsonyi kefégyárunk exportál és mi mégis külföldi fogkefét használunk.

Tartson csak szemlét olykor-olykor akármelyik magyar hölgy ruházatán s gondolja meg, nem szerezhette-e be ruházatának minden részét hazai anyagból, magyar munkások készítményeiből?

Kezdjük a cipőnél. Kétségkívül dolog, hogy a belföldi cipőipar termékei a külföldiekkel minden tekintetben kiállják a versenyt. — Harisnya-gyártmányaink is jók. Fehérneműhöz való finom vásznunk van. A felsőruházathoz szükséges kelmék legtöbbjét készítik már a magyar gyárak. Női kalapformagyáraink minden igényt ki tudnának elégíteni. Keztyűink külföldön híresek. Ernyőgyárunk is van. Czipészeink, szabóink, női kalapdiszítókink a legkényesebb igényeknek is meg tudnak felelni.

És mégis a magyar asszony öltözékének úgyszólván minden darabjával a külföld iparának, gazdaságának, kulturájának emeléséhez járul hozzá. Még jó, ha cipőjét nem bécsi cipész készítette, ha toilettjét, kalapját nem Bécsben, vagy Párisban rendelte. Sőt még olyan magyar asszony is akad, a ki ruháit tisztításra, mosásra külföldre küldi.

*

Ezen a téren tehát történnie kell valaminek. Be kell végre látnunk, hogy a „Pártoljuk a honi ipart“ elvét csupán hangoztatni nem elég. Igaz, hogy az iparpártolás egymaga még nem fog ipart teremteni, de ha felkaroljuk a honi ipar termékeit s nemcsak a külföldit fogjuk mindig keresni, ezzel meglévő iparunkon nagyot lendítünk s buzdítást adunk új iparágak létesülésére.

A mezőgazdaság ma már nem képes egy nemzet eltartására. Csak az ipar teheti nagygyá az országot. A magyar ipar mai állása mellett pedig évenként kétszáz ezer magyar ember veszi kezébe a vándorbotot s indul külföldre, legtöbbje, hogy soha vissza ne térjen. A nyomor óriási; a jótékonysági egyesületek jobban szaporodnak, mint az iparvállalatok. A kultúra terén lassan haladunk. Tehát csak az ipar segíthet rajtunk.

A nagy Németországot, a hatalmas Angliát is csak ipar tette oly nagygyá, hatalmassá és gazdaggyá.

(Folytatása következik).

Különlék.

Szabadalmak. A vendéglőipart érdeklő újabb szabadalmak a m. kir. szabadalmi hivatal értesítése nyomán:

47318. Csomagoló anyag nagy terhek számára való zsákok készítésére és készülék ezen csomagolóanyag elő-

állítására. 47341. Palackzár. 47340. Gép és eljárás kupakoknak palackokon való megerősítésére. 47377. Palackzár. 47329. Faaprító tönk. 47402. Palackzár. 47436. Készülék spárgahámzására. 47526. Postazsák. 47532. Eljárás a zárasi helyen sima hengeres fallal bíró tartályoknak, pdl. gyógyszerészeti készítmények befogadására szolgáló üvegtubusoknak csövecskéknek és hasonlóknak elzárására. 47545. Csomagológép. 47437. Eljárás élelmiszerek készre főzésére. 47426. Kiesés ellen biztosítókészülék ablakok tisztogatásánál. 47439. Betét gyertyatartók és hasonlók számára.

Vendéglősök pénteki összejövele.

Február 11-én: Nosek Ignác vendéglőjében, I., Alkotás-utca. Délutáni ozsonna (disznótor).

Február 18-án: Aczél Miksa éttermében, VII., Erzsébet-körút (Gambrinus).

Február 25-én: Kovács E. M. éttermében, IV. kerület Curia-utca.

Március 4-én: Némethy Mátyás vendéglőjében, V., Bank-utca 3.

Március 11-én: Putnoki István vendéglőjében, IX., Ferenc-körút 2.

A „Jóbarátok“ társaságának szerdai összejövelei:

Február 9-én: Bischof Ödön urnál, VI., Nagymező-utca 3. sz.

Február 16-án: Tompa Lukács urnál, IX., Márton-utca 18. sz.

Február 23-án: Majer István urnál, IX., Drégely-utca 5. sz.

Március 2-án: Markhardt András urnál, VIII., Mária-Terézia-tér 1. sz.

Március 9-én: Bischof Pál urnál, IX., Vágóhid-utca 8. sz.

Március 16-án: Szommerer György urnál, VIII., Rákóczi-ut (Fehérló szálloda).

WEISSENSTEIN MÓR

mészáros.

BUDAPEST LEGRÉGIBB CÉGE.

Alapítás éve: 1840.

Ajánlja az üzletében kapható csakis elsőrendű, hizott marha- és borjúhusokat.

Különlegességek vendéglősök reggelijére és különös alkalmakra: hizott rostboeuf és borjúgerinc.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV. TÁRS.

Aszok-, Márciusi | Kiviteli Márciusi

(világos és sötét)

(barna)

S E R.

Megrendeléseket

a főzde mindenkor pontosan és a legnagyobb figyelemmel — az összeg előleges beküldése vagy utánvétele mellett — teljesít.

Nagyobb mennyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV. TÁRS.

KORONA

(ála Pilseni)

Dupla Márciusi
és
Bakser.

TÖRLEY PEZSGŐ.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SERFŐZŐDE BUDAPEST—KÖBÁNYÁN.

Fennáll 1854 óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetését nyert.

DISZOKMÁNY. 1885.

JURY-TAG 1896.

Városi iroda: VIII., ESZTERHAZY-UTCA 6. szám.

Ajánlja: ászok, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, valamint bak-söreit, továbbá saját töltésű palacksöreit gőzpasteurizáló készülékkel s a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt kőbányai palack-sör osztályából.

Ezen a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőződének évi gyártási képessége 400.000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Arad-, Szeged-, Miskolc-, Kolozsvár-, Nagyvárad-, Nyiregyháza, Temesvár- és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám 52—59.

Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-szám 52—60.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám 56—58.

A városligeti artézi gyógyforrás vize 970 méternyi mélységből 73-tól 92° C hőfok mellett törvén elő, föltétlenül bakteriummentes, s általunk lehűtve természetes állapotban, valamint szénsavval telítve mint „ILONA” artézi savanyuviz lesz forgalomba hozva. Tiszta izes és szénsav-tartalmánál fogva kitünő üdítő ital borral vegyítve igen kellemes.

2 liter ára 16 fillér házhoz szállítva. Rendelési cím: „Artesia” részvény-társaság, Budapest, VII., Egressy-ut 20/c. Telefon 50 - 72.

A székesfőváros városligeti Artézi-gyógyforrás bérlői.

MATTONI GYOGY- ÉS VIZGYOGY-INTÉZETE

GISSHÜBLER-PUCHSTEIN

Karlsbad mellett.

A MATTONI-féle giesshübler savanyuviz eredési helye.

Pneumatikus- és belélegző-kurák.

Mell- és idegbetegek, üdülők, rheumatikusok stb. számára.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legkiszább gyógyvíz

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest

TRANSYLVANIA SEC LOUIS FRANÇOIS & CO.

Budafok. esászári és királyi udvari szállítók
Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ő Fensége szállítói. Budafok.

* 15 elsőrendű kitüntetés *

* * Hors Concours * *

FŐRAKTÁR:

BORHEGYI FERENC
Budapest, V., Gizella-tér I.

VÉDJEGY

VEZÉRKÉPVISELŐK:

RÜDA és BLOCHMANN
Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgöncim: FRANCOS BUDAFOK.

Telefon BUDAFOK 15. szám.